

men egentlig var, der ikke nær saa mange, idet en Maaße af disse Numre stod saaledes i Forbindelse med hinanden, at de i Virkeligheden kun dannede eet Forslag, og efter denne Beregning har jeg selv lagt Mærke til, at der egentlig ikke kan siges at være mere end 16. Endringsforslag. Det betragter jeg som et for den høitærede Sindenrigsminister, der naturligvis interesserer sig for dette Lovforslag, gunstigt Resultat af Udvalgets Behandling ifjor. Naar jeg nu gjør den samme Sammenligning, som jeg tillod mig at gjøre igaar ved det andet Lovforslag, over, hvilken Smødelommenhed der fra den høitærede Ministers Side er vist ved Forlæggelsen af det nye Forslag — til Gjengjæld vil jeg sige, for den taktiske Feil, Udvalget begik ifjor, at nærme sig saa meget til Regjeringsforslaget, — er det tilsyneladende ikke nogen stor Smødelommen. Thi alt i alt faar jeg ud — tilfyneladende —, at af 48. Endringsforslag ere kun 8 optagne af den høitærede Minister. Men jeg skal strax tilføie, at dette kun er aldeles tilfyneladende. Det virkelige Forhold er, at af 16 egentlige Endringer ere 8 optagne af Ministeren, og der er altsaa virkelig blevet et ringere Antal Dissenspunkter tilbage. Jeg skal nævne nogle af de væsentlige Indrømmelser og Forandringer, som ere gjorte i Lovforslaget nu, og som have været udtalte som Ønsker fra Udvalget eller dets Fleritals Side. — Der er forøvrigt ogsaa et væsentlige Indrømmelser til Mindretallene, men det skal jeg ikke dvæle nærmere ved.

Det var saaledes af Udvalget foreslaaet, at Størrelsen af den Ydelse, som den skulde have, der paa Grund af en Ulykke led en Formindstelse i sin Arbeidssevne, skulde forhøies fra — jeg tror — $\frac{1}{5}$ til $\frac{2}{3}$ af Arbeidsfortjenesten; det er optaget. — Der var dernæst med Hensyn til Bestaffenheden og med Hensyn til Karakteren af den Skade, Ulykkestilfældet maatte have paaført, for at give Bedkommende Afgang til den Ydelse, Lovforslaget gaar ud paa, i det oprindelige Forslag bestemt, at denne Skade eller den deraf flydende Følge maatte have en Varighed af 3 Dage. Udvalget mente, at det var en for kort Tid, og at 6 Dage mere vilde svare til det Rigtige. Ogsaa dette er optaget. — Saa er der et andet Punkt, som Udvalget tillagde megen Betydning, og som den høitærede Minister har optaget. Forslaget, som det forelaa ifjor, og som det foreligger iaar, er bygget paa en væsentlig anden Tanke end Sygekasseforslaget. Det realiserer sin Opgave ved at indrette en Centralforsikringsanstalt og lade Arbeidsgiverne være tvungne Medlemmer af

den; de skulle betale det, som Arbejderforsikringen koster. Det var en Tanke, som Udvalget accepterede med nogle Væpelsler, som jeg siden skal komme til at omtale, og som i alt Fald nogle af Udvalgets Medlemmer lagde Vægt paa; men man mente tilige, at det ikke vilde være rigtigt at gienneføre denne Tanke saaledes, at man lammede eller ihjelslog de Bestræbelser, der vare stete af Frivillighedens Dei hos store Arbeidsgivere for paa anden Maade at staffe deres Arbeidere en Forsikring mod Ulykkestilfælde. Saaledes som Forslaget forelaa i Fjor vare Arbeidsgiverne nødte til alle at indtræde som tvungne Deltagere i den efter Udkastet indrettede Forsikring; men naar Arbeiderne havde en god Forsikring i Forveien, mente Udvalget, at det ikke var rigtigt at tilintetgjøre denne. Ganske vist havde de frivillige Bestræbelser paa dette Omraade ikke saa stort et Omfang, at man ligesom ved Sghesforsikringerne kunde bygge paa den frivillige Bestræbelse og vente, at dens Udvikling ved Støtte vilde føre til Maalet; men hvor den havde realiseret Opgaven, mente man, at det vilde være urigtigt at opgive den ved at tvinge Arbeidsgiverne ind i den nye Anstalt, selv om denne derved maatte komme til at miste Deltagere, som den ellers havde kunnet gjøre Regning paa at faae, og det maasse nogle af de betydeligste. Denne Tanke, som altsaa Udvalget havde givet Udtryk i en ny Paragraf, er optagen i Forslaget. — Jeg skal fremdeles bemærke, at et ikke uvæsentligt Punkt ligeledes er optaget i det nye Forslag, nemlig med Hensyn til en Del af de tvungne Partcipanter i den foreslaede Forsikringsanstalt. Med Hensyn til en Klasse af dem, nemlig de egentlig industrielle Virksomheder, gaar Forslaget ud fra, at der er Forskiel i Farligheden af disse, og derfor ogsaa en naturlig Forskiel i Størrelsen af de Bidrag, som de forskjellige Fareklasser bør yde. Det tidligere Forslag havde i den Henseende ment at kunne laa 3 Klasser fast, Udvalget eller dets Flertal har ment, at det ikke vilde svare til Forholdene, naar disse Klasser netop i Forslaget bleve fastsatte til 3, idet der vedværede kunde fremkomme store Ulemper og Uretfærdigheder, som det maatte være Bestræbelsen at undgaa. Udvalget havde i den Henseende formuleret et Forslag, som lod det ubestemt, hvor mange Klasser der skulde være, men som overlod det til Sindenrigsministeren at fastsætte Antallet, og angav en nærmere Norm for, hvorledes Ydelsen af Bidrag steg fra den ene Klasse til den anden; ogsaa dette Forslag er gaaet ind i det nye Udkast. Saa er der delvis taget Hensyn til et Forslag, som gaar igjen en 4—5 Steder,